

[Ingerlise Koefoed]

det som andre borgere, der bor i lokalsamfundet. Ved at bruge 1 mill. kr. om året som særtilskud til dette område ville man ved at give 10 kommuner 100.000 kr. årlig eller ved at give 20 kommuner 50.000 kr. årlig kunne hjælpe nogle vigtige initiativer i gang, initiativer, der i øvrigt så ikke vil være så dyre for kommunerne, da det koster mellem 50.000 kr. og 250.000 kr. at drive en lydavis.

Poulsgaard (FP):

Jeg synes, det er en meget alvorlig sag, fru Ingerlise Koefoed har rejst her, og jeg er også glad for at høre, at ministeren var meget positiv over for spørgsmålet. Jeg har imidlertid et tillægsspørgsmål – jeg forlanger ikke, at ministeren skal svare på det her og nu –: er der foretaget nogen beregning over, hvad det ville koste, hvis f. eks. et bibliotek i hvert amt oprettede en indtalt lydavis, i stil med regionalradioen, altså en lydavis man kunne ringe til? Det er også en måde, hvorpå man kunne orientere de blinde lidt om, hvad der foregår i lokalsamfundet.

Ministeren for kulturelle anliggender (Jørgen Peder Hansen, fg.):

Der er ikke mig bekendt foretaget sådanne beregninger. Det stillede spørgsmål vil indgå i de overvejelser, man foretager sig i ministeriet for kulturelle anliggender.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 438

2) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Nymann (FP):

»Vil ministeren oplyse, om andre folketingsmedlemmer med skattesager kan forvente at få samme særbehandling, som skatteministeren fik ved at få sin skattesag belyst af TV, og vil ministeren godkende, at TV bruges til ensidigt forsvaret for socialdemokratiske ministres uigennemskuelige skattesager?«

Skriftlig begrundelse

Mange TV-seere mener, det er urimelig særbehandling, når kun en minister, hvis politiske observans dominerer radiatorådet, kan forvente en landsdækkende oplysning i TV om sin skattesag.

Nymann (FP):

Denne sag har jo kørt længe. Jeg vil ikke deltage i hetzen mod skatteministeren, da jeg mener, sagen har været gennem så mange instanser, at den må være slut. Derimod mener jeg, at hele problematikken i forbindelse med TV-udsendelsen er sådan, at man egentlig må spørge sig selv, om det er rimeligt, at en minister har en sådan indflydelse på medierne, at han kan få noget ud til hele befolkningen, hvor hans sag bliver belyst for delagtigt for ham selv. Ingen anden borger kunne få en tilsvarende service.

Nu ved jeg selvfølgelig, at den fungerende kulturminister vil sige, at han ikke har nogen ret til at styre TV, men jeg synes alligevel, at der er et problem her, som jeg gerne vil have et svar på.

Ministeren for kulturelle anliggender (Jørgen Peder Hansen, fg.):

Jeg forstår, hr. Nymann har stillet et spørgsmål, hvis svar han kender i forvejen; så kan det måske være svært for nogle at forstå, at det er nødvendigt at stille spørgsmålet. Jeg skal da også give en besvarelse, som ligger i overensstemmelse med forventningerne.

Ministeren er ifølge radioloven uden nogen indflydelse på, hvilke programmer der bringes i Danmarks Radio. Programvirksomheden i Danmarks Radio hører ifølge lovens § 9, stk. 2, under radiatorådets ansvar med klage mulighed til radionævnet. Det er sagt utallige gange her i folketinget, og jeg skal understrege det endnu en gang, at radiatorådet har det endelige administrative ansvar for Danmarks Radios programvirksomhed, og at ministeren er uden særlig indflydelse på de programmer, der bringes i radio og fjernsyn. Det var måske en god idé at studere radiolovens § 9, stk. 2, en ekstra gang og prøve at huske, hvad det er, der står i paragraffen.

Nymann (FP):

Ja men ligegyldigt hvor meget man læser den lov dér, ændrer det forhold sig ikke, at medlemmer af regeringen gang på gang eller i hvert fald i dette tilfælde får en ganske udsøgt særbehandling. Det må være forkert, for andre mennesker i landet, der har lignende sager løbende, får skam ingen kommentering i fjernsynet. Fjernsynet er vel vores væsentli-